

Wa'era 5785 - 'En Ik Verscheen.'

Exodus - Sjemót 6 : 2 - 9 : 35.

Ezechiël 28 : 25 - 29 : 21 & Openbaring 16 : 1 - 21.

In het kort:

G'd zegt tot Mosjé dat hij het klagen van het volk heeft gehoord en dat hij de Joden moet vertellen dat G'd ze uit Egypte zal voeren, maar ze luisteren niet. Dan beveelt G'd Mosjé naar Farao te gaan en hem te vragen het Joodse volk vrij te laten. Na een geslachtsregister draagt G'd Mosjé weer op naar Farao te gaan, waar Aharon zijn woordvoerder zal zijn. Als ze bij Farao komen, werpt Aharon zijn staf op de grond, waar deze een slang wordt. Echter, de tovenaars van Farao doen hetzelfde. Farao weigert op het verzoek van Mosjé en Aharon in te gaan. Dan strekt Aharon zijn staf over de Nijl uit en al het water verandert in bloed.

Desondanks weigert Farao de Joden te laten vertrekken, waarna de plaag van de kikkers volgt. (NIK)

Van slavernij naar vrijheid.

De boodschap van het evangelie is de boodschap van hoop. Maar als je je hopeloos voelt, komt het evangelie in dovemansoren. Het zal niet in je wortelen. Mozes sprak aldus tot de zonen van Israël, maar ze luisterden niet naar Mozes vanwege hun moedeloosheid en wrede slavernij.

(Exodus 6:9)

Toen Mozes voor het eerst terug naar Egypte kwam, waren de Israëlieten hopeloos.

Toen Mozes hoop kwam aanbieden, waren ze slaven en baksteenmakers. Mozes zei tegen hen: *"G'd heeft mij gezonden om jullie uit Egypte te halen."*

Hij toonde hen tekenen die hen overtuigden. Hij gaf hun veel hoop dat G'd misschien echt was.

Ze begonnen te geloven dat de G'd van hun vaders om hen gaf. Mozes liet hun verwachtingen van het leven weer toenemen.

Maar toen Mozes naar Farao ging om deze boodschap over te brengen, reageerde Farao met de werklast van de slaven te verhogen en hun leven nog moeilijker te maken dan voorheen.

Daarop zegt de Torah dat *"zij niet naar Mozes hebben geluisterd vanwege hun moedeloosheid en wrede slavernij"* (Exodus 6:9).

"Laat je hoop niet varen," zeggen de mensen. Niets is zo pijnlijk als misplaatste hoop.

Des te grotere hoop, des te dieper men valt. Soms is het moeilijk om aan hoop aandacht te schenken vanwege onze moedeloosheid. Na eertijds te durven hopen en door die hoop te zijn verraden, besluiten we om niet weer gekwetst te worden.

Een manier om te voorkomen van ooit weer gekwetst te raken is om te weigeren te hopen.

De pessimist is eigenlijk bang voor hoop. Na geconfronteerd te zijn met teleurstelling, is het moeilijk om weer hopen.

Ons aanvankelijk enthousiasme om voor G'd iets te willen bereiken, bekoelt snel van zodra we met moeilijkheden en tegenslagen worden geconfronteerd.

Iemand wil bijvoorbeeld vrede sluiten met zijn vijand, ervan overtuigd dat dit G'ds wil is.

Maar zijn vijand maakt misbruik van het gebaar en verergert het conflict.

Of iemand gaat over zijn geloof getuigen door het goede nieuws van de Messias te brengen, maar het lijkt erop dat niemand de boodschap oppikt. Of iemand kan besluiten om z'n leven drastisch te veranderen.

Hij wil zijn karakter verbeteren of loskomen van een verslaving of zondepatroon.

Aanvankelijk doet hij een forse inspanning, maar kort daarop faalt hij in die poging en eindigt net zo slecht of slechter dan voorheen. De pessimist beweert dat hij gewoon een realist is, maar wanhoop is geen werkelijkheid.

Het hart van de pessimist zegt in werkelijkheid: "Ik voel me goed in mijn moedeloze toestand.

Haal me alsjeblieft niet uit deze toestand, want geplaagd met de kans op geluk kan ik niet staande blijven.

Ik ben liever ongelukkig dan het risico te lopen op teleurstelling." Zo'n houding is echter het tegenovergestelde van geloof.

Als we echt in G'd geloven, zouden we sterke optimisten moeten zijn, levend in een constante staat van verwachting. Als G'd aan onze kant staat, kunnen we niet verliezen.

'Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als G'd voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen heeft overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?' (Rom.8:31-32)

Wanneer je weet dat je niet kunt verliezen, heb je niets te vrezen. Je hoeft niet bang te zijn voor teleurstelling. Je hoeft geen pessimist te worden om jezelf te beschermen. Je kunt je veroorloven om een optimist te zijn. De wereld heeft behoefte aan meer van dit soort mensen.

G'd wil onze verwachtingen vermeerderen. Hij wil dat wij onze hoop niet opgeven.

Als wij erop gericht zijn om goed te doen, goed te zijn (of op zijn minst, beter te doen en beter zijn) kunnen we vertrouwen op G'ds barmhartigheid, op Zijn beloften en de kracht van Zijn naam om ons door de ontmoediging heen te brengen.

Ook juist in deze verwarrende tijd op velerlei niveaus; zie politiek, oorlogen, de haat tegen de G'd van Israël en Zijn volk enz, ligt ontmoediging op de loer.

Echter we mogen biddend blijven vertrouwen op uiteindelijke verlossing en niet alleen persoonlijk maar bovenal voor Zijn volk in deze bijna uitzichtloze tijd.

Bronnen: o.a First fruits of Zion en een beetje van myself.

Shabbat Shalom. *Rinze*.